

A lovagkeresztes pedofil

2014 július 27. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Sipos Pál tanár, ifjúsági m?sorok televíziós szerkeszt?je, a Budapesti Kommunikációs F?iskola tanára, a Magyar Köztársaság lovagkeresztjének birtokosa (2006) valószín?leg elhagyta az országot.

Ügyes, kreatív ember, mondták róla tévés kollégái. Igaz. Ügyesen és kreatívan meglépett a felel?sségre vonás el?l.

Nem volt mersze a nyilvánosság elé állni, és vállalni azt, hogy saját gimnazista diákjaival fajtalankodott.

Irigylésre méltó a kor, amely jól ismeri a botrány, botránkoztatás fogalmát, s tisztában van azzal, hogy nemcsak az követ el b?nt, akinek tettei megbotránkoztatóak, hanem az is vétkes, aki szemet huny a skandalum fölött. A média huszonöt éves késéssel föltálalta Sipos Pál középiskolai tanár pedofilmúltját, aki ügyének eltussolása után zökken?mentesen átigazolt a televízióhoz.

Nagyon naivnak kell lennie annak, aki véletlennek hiszi, hogy a pedofil tanár éppen a gyerekm?sorokat szerkeszt?ségébe kerülhetett, s ott dolgozhatott évtizedekig. Nemrég meginterjúvolt tévés kollégái úgy áradoztak Sipos Pál tehetségér?l, mintha az jogosult lett volna elfedni jellemének fogyatékosságait. Közben azért kiderült, hogy szinte mindegyik munkatárs tudta, hogy Sipos kolléga körül „valami nincs rendben”, egyikük pedig, elég groteszk módon, azért aggódott, mi lesz, ha az amúgy n?s Sipos Pálról kiderül odahaza, hogy a fiúkat szereti. Mellébeszélés ez a javából, ahogy az is, hogy a gyerekeket az említett tévécsatornánál annyira óvták, hogy a forgatási szünetben még cigarettázni sem volt szabad a közelükben. Ha igazán óvták volna ?ket, a közelükbe se engednek egy pedofilt.

Ne tegyük egymás mellé fundamentalista módon a homoszexualitást és a pedofíliát! A józan ész, a morális alapú megértés és a feln?tt világon belüli szexuális szokások különböz?sége iránti tolerancia éles határvonalat húz a kett? között. A zaklatásnak kitett gyerek helyzete egészen más. ? nem képes úgy védekezni, ahogy egy feln?tt. Különösen akkor nem, ha az illet? piedesztálon van: színvonalas órákat tartó tanár, lelki vezet?. Ezért érthetetlen, hogy a tévés kollégák enyhít? körülményként emlegették a pedofil szerkeszt? „kreativitását”, holott a tehetség, a megnyer?, lehengerl? stílus ebben az esetben a b?n kivitelezését szolgálta. A szül?k is jobban bíznak a tekintélynek örvend?, közkedvelt tanárban, mint abban, akinek unalmasak az órái, és még fegyelmezni sem tud. A gyerekek pedig szeretetükkel, s?t, nem ritkán rajongásukkal honorálják az átlagból kiemelked?, velük bizalmas kontaktust teremt? tanár színes óráit – a még színesebb különórákon vagy táborban éri aztán ?ket a meglepetés… Ördögi kör ez. Egy rajongó kamasz könnyen csapdába ejthet?. És amint az ábra mutatja: a pedofil fogságába került egy egész gyereksereg. Hogyan történhetett? Úgy, hogy a gyerekek követend? mintát, példaképet keresnek, még akkor is, ha manapság a liberális szótárban ilyen, hogy „példakép”, nincs, csak a porosz iskolarendszerben létezett. Pedig van vágy a kamaszokban egy feln?tt barátságára, és van ideálkeresés. És aztán van arcra bukás, csalódás és megszégyenülés. Egy gyerek lelke vagy összetörik, vagy deformálódik. Az a kamasz, akit valaha is letámadott a tanára, s nem volt elég er?s neki nemet mondani (Hogyan? Egy példaképnek?), hosszú évekig cipelni

fogja magában a b?ntudatot, ami egész libidójára, s?t párválasztására is rányomhatja a bélyegét. A b?ntudattal terhelt kamasz, aki a világnak nem mer beszélni róla, minek volt részese (hiszen retteg attól, hogy ?t fogják hibáztatni), még a szexualitásban is büntetni fogja önmagát. A többi pszichiáterekre tartozik.

Sipos Pál mindezt valószín?leg nem gondolta végig, úgy látszik, annyira nem volt kreatív és tehetséges, hogy áldozatainak eljövend? sorsába belehelyezkedjen. A szélesebb kör? társadalmi önvizsgálat lehet?ségét határozottan megakasztotta Révész Sándor Népszabadság-beli jegyzete, amelynek címe az volt: A pedofil is ember. Ezt ki lehetne egészíteni számos állítással: például azzal, hogy Szita Bence gyilkosai, akik a 11 éves kisfiút élve eltemették, szintén emberek. A családirtó is ember, és a nagyanyját megöl? fiatal férfi is ember. Soproni Ágnes színészn? fia is ember, aki barátját rávette, hogy fejezzék le és darabolják fel az anyját. S?t, Sztálin és Mengele is ember volt: voltak érzéseik, gyengéik, volt kedvenc ételük, zeneszámuk. „Jaj annak, aki érzéketlen a botrányokra” – írta egyik prédikációjában John Donne, aki fiatal korában merész szerelmes versekkel tette ismertté nevét, aztán Isten felé fordult.

A kialakulatlan személyiség úgy keresi az impulzusokat, mint a napraforgó a napot. Arra fordul, amerr?l er?s hatás éri. Disztingválni még nem tud: ha tudna, akkor fejlett személyiség lenne, és nem lenne szüksége er?s impulzusokra. Valahol ebben rejlik a mocsoksága annak, hogy egy feln?tt, aki már kialakult személyiség, játszadozik egy éretlen gyerek testével, lelkével. Egy félkész személyiséget könny? birtokba venni és hatás alá vonni.

Vannak b?nök, amelyek ellen a nyilvánosság az igazi büntetés. Az, hogy a világ szemébe kell nézni. Ezt 25 éve a Trefort gimnázium megakadályozta. Úgy tett, mint az álszent úri családok, ahol mindenki tudja, hogy a vérmes nagybácsi a kislányok szoknyája alá nyúl, de err?l „nem illik” beszélni. A Sipos-ügy minden szennye most belerobbant a nyilvánosságba. Futhat ez az ember, ahová akar. Külföldre elszökhet, de sem a saját lelkiismerete, sem a magyar nyilvánosság ítélete el?l nem menekülhet.

Körmendy Zsuzsanna - mno.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló